

V Úvalech, dne 3.2.2020

Nesouhlasné vyjádření dle § 8 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, k dokumentaci záměru „Realizace montážní haly a odhlučnění areálu Tawesco Automotive s. r. o. Úvaly“.

Toto vyjádření k záměru rozšíření a předložené dokumentaci podáváme jako zapsaný spolek Nové Úvaly, jehož účelem je ochrana přírody a krajiny a který sdružuje podstatnou část obyvatel a vlastníků rodinných domů v bezprostředním okolí areálu lisovny a svařovny Tawesco Automotive, jejichž životní prostředí je provozem této továrny dlouhodobě poškozováno, a také za 263 obyvatel okolí, kteří se k němu připojili na přiložených podpisových arších. Toto vyjádření tedy reprezentuje názory, výhrady a požadavky velké části obyvatel okolí, kteří jsou záměrem i předloženou dokumentací převážně šokováni a zděšeni, jak dokládá i přiložená petice.

Územní rozhodnutí na všechny rodinné domy v okolí závodu bylo vydáno dříve než územní rozhodnutí současné továrny. Vlastníci rodinných domů v převážně většině nevěděli, co jim bude stát těsně za domy, zatímco původní vlastník Essa Czech s.r.o. věděl, že staví továrnu s těžkou strojírenskou výrobou v těsné blízkosti obytné zástavby. Současný majitel Tawesco Automotive byl s těmito skutečnostmi prokazatelně seznámen dříve, než továrnu koupil, stejně jako s negativním výsledkem předchozího posuzování jejího rozšíření v procesu EIA. Nemohl tedy předpokládat možnost jejího rozšíření, takové záměry dokonce opakovaně kategoricky popíral. Nemůže tedy tvrdit, že by jej zamítnutí záměru ekonomicky poškozovalo, naopak s ním musel počítat. Již jeho současná továrna ekonomicky poškozuje obyvatele okolí snížením hodnoty jejich nemovitostí, záměr rozšíření pak znamená snahu o ještě větší profit firmy na úkor obyvatel okolí, kteří se ničeho špatného nedopustili.

Záměr je svým charakterem i rozměry prakticky totožný se záměrem předchozího vlastníka, firmy Essa Czech s.r.o., posuzovaným vaším úřadem v procesu EIA v letech 2002-2005 (Kód záměru STC027, Dostavba výrobního závodu ESSA Czech s.r.o., Úvaly), odlišnosti současného záměru nemají vliv na zásadní nedostatky a výhrady, kvůli kterým bylo v roce 2005 vaším úřadem pod č.j. 7975-81386-8a/05/OŽP-Zk vydáno nesouhlasné Stanovisko EIA, že záměr nelze realizovat.

O toto Stanovisko, Posudek a další odborná vyjádření vydaná v rámci posuzování záměru STC027 a v nich obsažená tvrzení, která zůstávají v platnosti i při posuzování toho záměru, se opíráme i ve svém vyjádření. Očekáváme, že je úřad vezme v úvahu a zjištění a závěry současného posuzování budou v souladu se zjištěními a závěry předchozího posuzování velmi podobného záměru ve stejném území a za stejných podmínek. Pokud by naopak byly v podstatném rozporu, dojde tím ke zpochybnění procesu EIA, stejně jako nestrannosti a objektivity postupů Krajského úřadu Stč. kraje, i předvídatelnosti správního rozhodnutí jako základního principu právního státu

1. Protiprávnost stávající stavby závodu Tawesco Automotive, Úvaly

Rozpor umístění stavby se schváleným územním plánem

Stávající stavba závodu Tawesco Automotive Úvaly je umístěna v rozporu se schváleným územním plánem. Stavba byla umístěna do území, jehož funkční využití je definováno jako území nerušící výroby a služeb, tato kritéria uvedená stavba nespĺňuje. Podstatnou částí, včetně výrobní haly těžkých lisů zasahuje dokonce i do všeobecně smíšeného území, které je určeno pro bydlení, drobnou výrobu a služby. Regulativy ÚP pro toto funkční využití nespĺňují ani současné parkoviště a komunikace, umístěné ve smíšeném území. Tato porušení regulativů ÚP je zvláště významná s ohledem na skutečnost, že v blízkém okolí stavby se nachází obytná zástavba bezprostředně dotčená vlivem stavby a jejího provozu. Rozpor umístění stavby s územním plánem dokládáme stanoviskem tehdejšího zpracovatele územního plánu Ing. Arch. Petra Durdíka zn. St/Úv/04 ze dne 28.11.2004, stejně tak byl konstatován v dalších vyjádřeních orgánů státní správy, včetně Závěrečného stanoviska procesu EIA 7975-81386-8a/05/OŽP-Zk, vydaného přímo odborem ŽP vašeho úřadu dne 1.11.2005.

Porušení zákona č.244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí

Jak vyplývá ze stanoviska č.j. 2683/OPVŽP/01 Odboru posuzování vlivů na životní prostředí Ministerstva životního prostředí ČR jako ústředního orgánu ochrany životního prostředí, stávající stavba jednoznačně podléhá posuzování vlivů na životní prostředí v procesu EIA dle zákona č. 244/1992 Sb., platného v době zahájení územního řízení umístění stavby. Toto posouzení však nebylo provedeno, čímž došlo k porušení uvedeného zákona a veškerá následná povolující rozhodnutí, tj. územní rozhodnutí, stavební povolení a kolaudační rozhodnutí uvedené stavby jsou z tohoto důvodu protiprávní. Skutečnost, že stavba podléhá posouzení v režimu zákona č. 244/1992 Sb. byla konstatována i vyjádřením vašeho úřadu č.j. 17662/01-Ob, které bylo zároveň podnětem ke zrušení kolaudačního rozhodnutí této stavby.

Protiprávnost kolaudačního rozhodnutí stávající stavby

Na základě výše uvedených porušení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí lze kolaudační rozhodnutí stávající stavby označit za protiprávní. Tyto skutečnosti dokládáme i vyjádřením Veřejného ochránce práv JUDr. Otakara Motejla, vydaným v jeho Zprávě o výsledcích šetření, Sp.zn. 4200/2002/VOP/JC.

Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že v současné době je umístěním a provozem uvedené stavby způsoben stav odporující platným zákonům. Tento protiprávní stav nelze tedy považovat za výchozí stav pro zhodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Za ten je naopak třeba považovat stav před realizací stávající stavby. Nulovou variantou záměru je tudíž stav před realizací stávající stavby a měly by být posouzeny vlivy záměru nikoliv ve srovnání se současným areálem investora, ale se stavem před jeho realizací.

2. Výhrady k záměru a dokumentaci

Dokumentace, kromě jednoho jediného výkresu celkové situace, neobsahuje žádnou běžně používanou stavební dokumentaci (výkresy – dispozice, pohledy, řezy, 3D model, vizualizace, technické zprávy) nutnou pro zhodnocení záměru a jeho dopadů. Velká část tvrzení a výpočtů v dokumentaci je tedy objektivně neověřitelných, protože nebyly doloženy údaje o technickém řešení, rozměrech, výměrách, objemech, použitých materiálech, jejich vlastnostech a řada dalších potřebných údajů.

Samotný název záměru *odhlučnění* je zavádějící, ve skutečnosti se jedná především o téměř trojnásobné navýšení výrobní plochy závodu, přičemž i hluková studie uvádí, že v některých místech v okolní obytné zástavbě dojde ke zvýšení hluku z provozu závodu.

Dokumentace zcela pomíjí kumulaci vlivů záměru s negativními vlivy stávajícího provozu, které tento záměr v převažující většině dopadů (velmi pravděpodobně ve všech) ještě významně zhorší.

Uvedená čísla dopravy materiálu 15-20 tisíc tun za rok a počtu nákladních automobilů 15 za den u stávajícího stavu jsou velmi pravděpodobně podhodnocená. Již v roce 2002 bylo v dokumentaci EIA k předchozímu záměru rozšíření uvedeno 85,5 tuny a 27 NA za den (při 255 pracovních dnech = 21.800 tun za rok), přičemž od stavu v roce 2002 v závodě přibylo významné množství lisovací i svařovací technologie (viz seznam níže) a počet zaměstnanců se zdvojnásobil z 89 na 180. To nutně významně zvýšilo kapacitu výroby i dopravy, ale uvedená čísla jsou oproti stavu z roku 2002 naopak nižší.

Oproti dokumentaci EIA k předchozímu záměru je zřejmě dále podhodnocen i počet NA v poměru ke kapacitě dopravy ($85,5/27 = 3,17$ tuny na jeden NA v letech 2002-2005, $20.000/255/15 = 5,23$ tuny na jeden NA nyní). Navíc lze vzhledem k rozšíření kapacity kompletace (svařování, montáž) po realizaci současného záměru předpokládat ještě větší podíl dopravy méně skladných montovaných výrobků, čímž se dále zvýší objemová náročnost přepravy i poměr/množství přepravované mrtvé hmotnosti (tára – především kontejnery na výrobky) a přinese naopak větší počet NA na jednotku přepravované hmotnosti.

V dokumentaci není uvedeno, jaké hodnotě z uvedeného (nepřesného) intervalu 15-20 tisíc tun za rok odpovídá (přesný) údaj 15 NA za den současného stavu, to samé platí i pro předpokládaných 25-30 tisíc tun za rok a 22 NA za den. Poměr $22/15 = 1,47$ je nižší než poměr levých mezí, pravých mezí i středů těchto intervalů, a tudíž zjevně podhodnocený i při použití prosté přímé úměry. Vzhledem k neurčitosti tyto údaje nevylučují možnost (15 tisíc tun za rok = 15 NA za den nyní, 30 tisíc tun za rok = 30 NA denně po realizaci), že dojde k nárůstu o 100 % až na 30 NA za den, v každém případě uvedených 22 NA denně je neprokázaný a zjevně podhodnocený údaj, stejně jako další výpočty (hluk, imise z dopravy, zdravotní dopady), které z tohoto údaje vycházejí.

Navýšení z 15-20 tisíc t/rok na 25-30 tisíc t/rok neznamena navýšení maximálně o 66,7 %, ale o 100%, což opět zneplatňuje závěry dalších výpočtů z tohoto čísla odvozených, v tomto případě spotřebu svařovacího drátu a z něj vypočtené emise škodlivin.

Z výše uvedených důvodů jsou uvedené údaje o kapacitě nákladní dopravy a počtu NA, stejně tak z nich vypočtených vlivů neprokázané, vzájemně si odporující, a tudíž nedůvěryhodné a s největší pravděpodobností výrazně podhodnocené.

Přiložené vyjádření SÚ Brandýs n. L. k souladu záměru s územním plánem je v rozporu s předchozím stanoviskem zpracovatele ÚP, Posudkem i Závěrečným stanoviskem procesu EIA 7975-81386-8a/05/OŽP-Zk, vydaným odborem ŽP vašeho úřadu dne 1.11.2005, které konstatují, že záměr je

v rozporu s platným územním plánem, tento rozpor dokládáme i řadou dalších skutečností. Vyjádření SÚ Brandýs n.L. obsahuje zjevně nepravdivé údaje, citované i v Dokumentaci. Z hlavních uvádíme tvrzení, že *stavba je umístěna v ploše výroby*, když zjevně zasahuje i do všeobecně smíšeného území (západní část montážní haly SO 21, nástavba kancelářské budovy SO 02.7). Toto území je určeno pro bydlení, služby a drobnou výrobu, rozhodně neumožňuje umístění (ani částí) rozlehlých továrních hal velkých průmyslových areálů, i zmíněné parkoviště a obslužná komunikace jako stavby dopravní jsou v rozporu s dle ÚP přípustným možným využitím smíšeného území. Smíšené území je v ÚP navrženo pro oddělení čistě obytné zóny od ploch výroby, tuto funkci nesplňuje ani současný areál investora a realizací záměru bude definitivně znemožněna. Další zjevnou nepravdou je tvrzení, že ÚP navržená komunikace je v *návahu dodržena, návaznosti na lokalitu v jižní části je stále umožněna*, ve skutečnosti tato komunikace vede již nyní zaplaceným areálem továrny skrz tovární halu a do její trasy jsou záměrem plánovány další tovární haly. Zmíněné vyjádření také obsahuje snímek mapy ÚP, který zjevně nepochází z platné dokumentace územního plánu města Úvaly a je s ní v evidentním rozporu. Tato zjevná a tristní pochybení orgánu státní správy sice nejsou chybou zpracovatele, jeho chybou a tím i předložené dokumentace ovšem je, že tyto rozpory nijak neřešil, ačkoli i snímek mapy ÚP, který sám v dokumentaci použil je na první pohled naprosto odlišný od snímku ve vyjádření, naopak zjevně nepravdivá tvrzení z vyjádření použil v dokumentaci.

Z uvedené roční kapacity výroby 30 tisíc tun je evidentní, že výroba nesplňuje ani zpracovatelem použitou definici lehkého průmyslu jako *výrobní činnost, která používá malé množství částečně zpracovaného materiálu pro výrobu zboží s relativně vysokou hodnotou na jednotku zboží*. Z účetních závěrek investora (tržby za výrobky a služby v řádu vysokých stovek milionů, spotřebovaný materiál v řádu nízkých desítek tisíců tun) vyplývá průměrná hodnota výrobků v řádu desítek Kč na kilogram spotřebovaného materiálu, i pokud by odpad (šrot) tvořil 50 %, je to stále jen cca 100 Kč za kilogram výrobku, což je velmi nízká hodnota na jednotku zboží. Je naopak zřejmé, že se jedná o těžkou strojírenskou výrobu, o čemž svědčí i instalovaná technologie – lisy o jmenovité síle až 800 tun.

V dokumentaci nejsou posouzeny vlivy záměru po realizaci plánované přeložky II/101 v úseku Úvaly-Jirny, která má odvést až 70% tranzitní dopravy ze současné trasy komunikace a tím významně snížit vliv dopravy v lokalitě a jejíž přínosy by byly realizací záměru zmařeny. Ačkoli se dokumentace obšírně zabývá nesouvisejícími přeložkami I/12 a II/101 v úseku Úvaly-Říčany a tuto přeložku komunikace, která vede přímo okolo areálu, dokumentace dokonce několikrát zmiňuje, nezahrnuje ji do posouzení a nijak se s ní nevypořádala.

Tvrzení, že *Investor na základě komunikace s veřejností podrobně rozebral možnosti řešení výrobního procesu a postupně provedl opatření ve stávajícím provozu a upravil původní využití nové haly s ohledem na nejbližší zástavbu a možnosti výrobní technologie* je účelové a nepravdivé. Ve skutečnosti investor záměr rozšíření s veřejností nijak nekomunikoval, a naopak jej tajil. Na jediném oficiálním jednání investora, firmy Tawesco Automotive s obyvateli okolí za účasti starosty města Mgr. Boreckého, ohledně chystaných protihlukových opatření dne 10.9.2018 naopak ředitel továrny Ing. Maroušek přítomným tvrdil, že po dobu dalších nejméně 10 let žádné rozšíření neplánuje, aby již o několik měsíců později zahájil jednání s projektantem o projektové přípravě rozšíření. Toto jednání, prokazující nedůvěryhodnost investora dokládáme i rozhovorem s ředitelem továrny Ing. Marouškem v místním měsíčníku Život Úval z března 2018, ve kterém opakovaně zdůrazňoval totéž. Je zjevné, že ani veřejně prezentované sliby investora městu a obyvatelům nelze brát vážně, evidentně nemá zábrany je okamžitě porušit, pokud z toho má prospěch. To je třeba vzít v úvahu i pro toto posuzování v procesu EIA, které je provázeno velkou mírou nejistoty a mnoho závěrů je podmíněno budoucím seriózním jednáním investora ve smyslu dodržování stanovených podmínek. Státní orgány nejsou schopny toto zajistit, jak je prokazatelné i přímo na tomto konkrétním závodu, kdy již v procesu EIA

v letech 2002-2005 byla konstatována řada pochybení úřadů a nepřipustný vliv továrny na okolí, které dokládáme i příloženou zprávou o šetření ombudsmana. Přesto bylo od té doby instalováno podstatné množství další výrobní technologie, viz srovnání stavu technologie v letech 2002 a 2020, a to za naprosté nečinnosti odpovědných státních orgánů, které byly na rozpory mezi povolením a skutečným užíváním stavby opakovaně upozorňovány. Kdo zajistí, že po vyčerpání kapacity hal nebudou hlučné činnosti přesunuty do venkovního prostoru, jako se to děje nyní, ačkoli žádné takové nikdy nebyly projektovány ani povoleny? Nikdo, stejně jako to orgány státní správy dlouhá léta ignorují i v současném provozu. Z tohoto pohledu ani nezáleží na předložené dokumentaci, protože neexistuje záruka, že tak to skutečně bude, naopak z dosavadních zkušeností lze oprávněně předpokládat že nebude, kdykoli to bude pro investora ekonomicky nebo provozně výhodné. Stejně jako dosud, provede se měření hluku, při kterém tyto činnosti samozřejmě neprobíhají, které navíc hodnotí pouze zdravotní expozici, a ne obtěžování a rušení okolí, všichni si umyjí ruce a fabrika dál ničí životy sousedů. Za téměř 20 let provozu vlastník nepodnikl žádné účinné kroky, které by tuto situaci významně zlepšily, stejně tak státní orgány, i při vědomí všech porušení zákona ke kterým zde již vybudováním současné továrny došlo. Nyní dokonce přichází se záměrem několikanásobného rozšíření, které situaci jednoznačně zhorší a dokumentací, jejíž hlavním cílem je zamaskovat skutečné negativní vlivy současné i plánované továrny na okolí, jak dokládáme na mnoha místech tohoto vyjádření. Zmíněná provedená opatření ve stávajícím provozu jsou pak jen kosmetická a fakticky neúčinná, spočívají například v přemístění kontejnerů na odpad, což sice mohlo zlepšit situaci některých sousedů, ale naopak zhoršilo situaci jiných, takže dopady provozu na okolí neřeší, ale jen mění místo jejich nejhorších účinků.

Stav technologie 2002

- 6 mechanických lisů zn. Erfurt (s jedním dvojčinným lisem 640+400 Tn., následujícími 5 jednočinnými lisy 500Tn. a posledním v pořadí jednočinným lisem 800 Tn.)
- linka 6 mechanických lisů zn. Arrasate a Verson (4 jednočinné lisy 200 Tn. a 2 jednočinné lisy 150 Tn.)
- 4 svařovací karusely – automaty
- 6 ručních bodových svářecích automatů
- 2 ruční svářečky v ochranné atmosféře CO₂

Stav technologie 2020 (<http://www.twsa.cz/vyroba/>)

- Robotizovaná lisovací linka č. 1: 6 lisů (1x dvojčinný 630t+ 400t, 4x 500t+ 1x 800t)
- Robotizovaná lisovací linka č. 1 lis č.6 (800 tun jako transfer)
- Ruční lisovací linka č. 5: 6 lisů (1x 100, 4x Arasat 200, 1x Verson 150 tun)
- Postupové lisy: 2 lisy (2x 400 tun)
- 8x robotická svařovací buňka pro odporové sváření
- 1x robotická svařovací buňka pro sváření v ochranné atmosféře Cronigon 2
- 1x robotická svařovací buňka pro sváření v ochranné atmosféře CO₂
- 7x stacionární svářečka pro odporové sváření
- 2x ruční svařovací pracoviště v ochranné atmosféře CO₂

Záměr není navrhován ve variantách, tvrzení že *Je zřejmé, že z důvodu návaznosti výroby, využití stávajícího i nově navrhovaného zařízení a s důrazem na efektivitu výroby, je nutné vybudovat celý výrobní komplex v jednom místě* je zjevně nepravdivé už jen proto, že plánované rozšíření v tuto chvíli neexistuje a firma přesto funguje. Navrhovaný záměr je jen ekonomicky nejvýhodnější pro investora,

ve skutečnosti není výroba místně vázána a doprava materiálu i výrobků probíhá do velkých vzdáleností, včetně zahraničních destinací. Záměr je naopak zjevně nevýhodný z hlediska dopadů na životní prostředí, významně zatíženého již stávajícím provozem továrny. Investor, respektive jeho mateřská skupina Promet Group disponuje areálem automobilky Tatra Trucks v Kopřivnici, ve kterém je velké množství nevyužitých prostor, vhodných pro tuto činnost bez významných dopadů na životní prostředí. Skupina zde dokonce provozuje lisovnu a svařovnu, pod kterou investor (Tawesco Automotive s.r.o.) v rámci skupiny i organizačně a vlastnický (Tawesco s.r.o.) spadá. Toto umístění je vhodnější i z hlediska sociálně ekonomických vlivů, Moravskoslezský kraj má výrazně nižší ekonomickou výkonnost a naopak větší nezaměstnanost než plánovaná lokalita v těsném sousedství Prahy, kde problém nezaměstnanosti prakticky neexistuje, naopak už nyní musí firma řešit problémy s náborem zaměstnáváním agenturních a zahraničních pracovníků.

K tomu dále uvádíme, že nutnost vybudovat rozšíření v této lokalitě byla zdůrazňována i v předchozím záměru. Poté, co byl tento záměr v procesu EIA zamítnut, pokračovala firma ve svých aktivitách v závodě Avia Letňany, což je stav trvající dalších cca 15 let dodnes a ve kterém současný vlastník aktivity firmy zakoupil a převzal. Že je tento stav ekonomicky životaschopný pak potvrzuje i přijatý plán reorganizace po převzetí novým vlastníkem. Je tedy zřejmé, že žádná taková nutnost neexistuje, firma může dlouhodobě provozovat své aktivity v jiných lokalitách, s výrazně nižšími dopady na životní prostředí

Mateřská skupina Promet Group pak zahrnuje rovnou dvě společnosti (Promet Jobs a Promet Works), jejichž předmětem činnosti je zprostředkování práce cizincům a poskytování agenturních pracovníků, jejich zaměstnávání je tedy i ve finančním zájmu skupiny, a naopak proti zájmům města Úvaly a jeho obyvatel. Je známou skutečností, že agenturní/zahraníční pracovníci a jejich ubytovny se stávají čím dál větším problémem pro veřejný pořádek ve městech, což je riziko i pro Úvaly a další dopad na obyvatelstvo a faktory pohody.

Tvrzení že areál má *dobrou dopravní návaznost na stávající dopravní systém* je nepravdivé, problematický je již sjezd/výjezd kamionů mezi II/101 a místní komunikací ulice Do Hodova, kdy pro odbočení kamión potřebuje celou šířku silnice II. třídy. Samotná II/101 v úseku Úvaly-Jirny je pak úzká komunikace nižší třídy procházející z velké části zástavbou, s množstvím problematických míst, nevhodná pro provoz nákladních automobilů, který byl místní úpravou v obci Jirny na této komunikaci dokonce zakázán. Jak je již zmíněno, připravuje se přeložka této komunikace, která by měla z těchto důvodů odvést 70% tranzitní dopravy mimo stávající trasu.

Není jasné, proč je v části věnované variantám řešení zmiňován původní záměr, který není navrhovanou variantou a současný záměr je navržen bez variant. Opakovaně zmíněné výhody typu nově instalované technologie a jejího umístění oproti původnímu záměru jsou smyšlené, jak vyplývá z příložených měření i dalších částí dokumentace. Hluk plánované svařovny je prakticky stejný jako hluk lisovny, takže v hlukových dopadech záměru na okolí není žádné podstatné zlepšení. Pokud nějaké vyplývá z doložené hlukové studie, pak jen proto, že je výrazně podhodnocená, což dokládáme dále v textu.

Naopak, další změny současného záměru znamenají naopak zhoršení dopadů oproti záměru předchozímu. Jedná se například o řešení manipulace se šrotem, kdy v předchozím záměru měl být šrot pakétován přímo ve vnitřním prostoru šrotovacího kanálu, zatímco nyní bude manipulace s kontejnery s volně loženým šrotem probíhat ve venkovním prostoru mezi halami. Tvrzení, že *vykládka a nakládka šrotu bude probíhat v uzavřeném prostoru hal* je nepravdivé, rozměry navrhovaného šrotového domku nepojmou ani délku kontejneru na šrot sečtenou s délkou nákladního automobilu, který tyto kontejnery převáží. Dále jsou oproti předchozímu záměru navrženy výrazně nižší hodnoty

neprůzvučnosti opláštění hal, v předchozím záměru bylo uvažováno minimálně 40 dB pro stěny a 35 dB pro zastřešení hal, v současném je tato hodnota jen 30 dB pro oboje, tj. o 5-10 dB nižší, v případě dopravních terminálů SO 23 a SO 24 pak dokonce jen 25 dB. Přesto jsou, i přes srovnatelné hladiny hluku ve vnitřním prostoru hal (v případě nejbližších hal na jižní straně je shodné i využití – provoz svařovny), vypočtené hladiny hluku dopadajícího z provozu továrny na obytné domy v okolí ještě nižší, než byly vypočteny v hlukové studii předchozího záměru. To potvrzuje nedůvěryhodnost předložené hlukové studie, kterou podrobněji dokládáme níže. Předchozí záměr také neobsahoval vrata v jižní stěně haly z důvodu zamezení zvýšení hluku otevíráním vrat z důvodu nekázně zaměstnanců, což je často se vyskytující situace, především v teplých letních měsících jsou vrata běžně otevřena celé dny z důvodu nesnesitelné teploty uvnitř hal. To při jednání přiznal i současný ředitel továrny Ing. Maroušek, že je to běžná praxe je zmíněno i v protokolu měření hluku č. 122981/2015. Zda jsou v současném záměru vrata v jižní fasádě taktéž vynechána není z dodané dokumentace zřejmé, stejně tak není hodnocena výkonnost vzduchotechniky z hlediska udržení teploty v hale ve snesitelných hodnotách. Dalším významným zhoršením oproti předchozímu záměru je také zmenšení výšky izolačního zemního valu z původních 5 metrů na pouhé 2 metry, ačkoli je jeho přínos v dokumentaci opakovaně zmiňován a zveličován, nebyl nijak kvantifikován a zjevně bude zanedbatelný.

Na dalších, dokumentací účelově nezmíněných vlivech, kvůli kterým byl předchozí záměr v procesu EIA zamítnut, tj. hlavně velikosti stavby a jejímu negativnímu vlivu na krajinu a její využití, z hlediska urbanismu naprosto nevhodnému umístění továrny v bezprostřední blízkosti obytné zástavby, vlivu na její obyvatelstvo zahrnující i jeho faktory pohody, to vše vyplývající i z porušení územního plánu, se pak oproti předchozímu záměru nemění vůbec nic.

Z textu není zřejmé, zda 117 tun za den je množství spotřebovaného materiálu nebo výrobků za den, tento údaj je použit v obou souvislostech.

Sousední výrobní hala, která navazuje na kancelářský objekt, nemá výšku cca 15,0 m, ale přesně 17,55 m. Nemá snad zpracovatel dokumentace aktuální data a pracuje s odhady plus minus dva a půl metru?

Přesná citace dokumentace *Součástí stavby je zemní val v jižní části areálu o výšce max. 2 m a délce cca 160 m*, tj. výška valu maximálně dva metry jinými slovy říká, že val možná nebude vůbec žádný. Stejně tak není explicitně uveden ani počet osázených stromů, ani jejich vzrůst/stáří, jediná informace o počtu říká „např. 50“, na které je spočítán záchyt škodlivin na dva různé vzrůsty. Opět je tedy možné, že stromy nebudou vysazeny vůbec žádné, ani jedna formulace nedává žádný závazek investora. Ani v případě maximální uvedené výšky dva metry nebude vzhledem k zanedbatelné výšce valu, a naopak velké výšce hal, stejně jako převýšení úrovně podlah areálu oproti okolním rodinným domům, plnit ani estetickou, ani protihlukovou funkci, počet stromů je nejasný a jediný neurčitě zmíněný údaj 50 zjevně nedostatečný. Vliv samotné zeleně na hluk je zanedbatelný, velikost valu ani v maximální variantě neumožňuje umístění vzrostlé zeleně v širším pásu (více řadách), velmi pravděpodobně zde vzrostlá zeleň nebude mít šanci zakořenit vůbec. Samotná maximální výška této zeleně je uvedena pouhých 5 metrů výšky po vzrůstu (v nespecifikované budoucnosti), ani poté ovšem ani pohledově nezakryje komplex hal. V dokumentaci několikrát opakovaná tvrzení o pozitivním vlivu valu potažmo zeleně nejsou tedy ničím podložena a vzhledem k výše uvedenému jsou evidentně nepravdivá, dokumentace neobsahuje žádný závazek investora, že vůbec nějaký val vznikne a nějaké stromy budou osazeny, přesto je záchyt škodlivin těmito stromy prezentován jako kompenzační opatření. K tomu je ještě možno dodat, že dokumentací předpokládané listnaté stromy nebudou v zimním období, kdy jsou emise škodlivin nejvyšší, mít efekt jejich záchytu žádný, stejně tak prakticky nulový efekt, byť jen pohledového oddělení hal od obytné zástavby.

Dle dokumentace roční spotřeba elektrické energie vzroste z 2.632 MWh na 15.392 MWh, tedy téměř šestkrát, což je číslo nekonzistentní s ostatními parametry plánovaného rozšíření. Údaj o současné spotřebě není konzistentní s předchozím záměrem, kdy i při menším množství technologie a polovině zaměstnanců byla uvedena spotřeba 4.457 MWh za rok. Není uveden rozpis spotřeby a uvedená čísla zjevně neodpovídají realitě, u zemního plynu pak není současná spotřeba uvedena vůbec.

Údaj o přesunu 8.000 + 3.750 m³ zeminy je neověřitelný, i vzhledem k nedefinované výšce zemního valu – *maximálně 2 metry*. Součástí dokumentace je jen jediný, velmi chabě okótovaný výkres situace, chybí další řezy, pohledy, případně 3D model. V každém případě je vzhledem k terénnímu zlomu patrné, že až k valu bude nutný násyp velkého objemu zeminy a není zřejmé, odkud bude tato zemina získána a dopravována, dokumentace neobsahuje žádné bilance.

Na straně 40 je uveden elektrický příkon svařování 1.260 kVA, ovšem podle tabulky na straně 34 jen nově instalovaný příkon svařování činí 3.060 kW, kromě toho má tato tabulka nesprávný součet.

Tvrzení, že *Vlastní stavba nebude v současnosti znamenat významné terénní úpravy*, je nepravdivé, naopak dojde k podstatným přesunům zeminy, které budou mít významný vliv na odtokové poměry, ještě větší pak zastavění velké výměry současných vsákových zatravněných ploch halami a komunikacemi.

Nepředpokládá se změna cen nemovitostí – ničím nepodložené, účelové a zcela nepravdivé tvrzení. Dokládáme příloženým znaleckým posudkem, že k významnému poklesu cen nemovitostí ve výši 25-30 % došlo již realizací a provozem současné lisovny investora. Jejím zvětšením na trojnásobek zastavěné plochy a přiblížením k rodinným domům, především na jižní straně, pak nepochybně dojde k jejich dalšímu znehodnocení – nikdo rozhodně nepreferuje rodinný dům v bezprostřední blízkosti podniku těžké strojírenské výroby takového rozměru, který má jednoznačně negativní vliv na atraktivitu nemovitosti, její prodejnost i případnou prodejní cenu. Pokud by zde existovala – územním plánem jediné přípustná – skutečně nerušící výroba únosné velikosti, byla by atraktivita lokality i hodnota okolních nemovitostí nepochybně vyšší. Další negativní dopady na cenu okolních nemovitostí způsobuje hluk a ostatní rušivé vlivy provozu, obtěžující okolí, které budou masivním zvětšením závodu ještě zhoršeny, jak uvádíme v dalších připomínkách. To dokládáme příloženým odborným vyjádřením realitní kanceláře, které potvrzuje, že realizace záměru bude mít zcela jistě negativní vliv na tržní hodnotu a obchodovatelnost nemovitostí v sousedství továrny.

Údaj 100 obyvatel zástavby rodinných domů na jižní straně areálu je zjevně podhodnocený, téměř všechny parcely v lokalitě jsou již zastavěny cca 50 domy, realistický odhad je 150-200 obyvatel.

Ke zmíněné petici, ve které převážná část obyvatel a vlastníků nemovitostí okolí továrny vyjádřila nesouhlas se záměrem. Není pravda, že investorovi nejsou známy důvody zmíněné petice, naopak o nich byl obyvateli okolí podrobně informován ještě dříve, než současný areál továrny koupil. Pokud zpracovatel dokumentace tyto důvody nezná, prokazuje tím jedině, že se nezabýval vlivy na obyvatelstvo okolí a jeho vnímání existence a provozu lisovny. Tuto petici, jen během několika dní do zasedání zastupitelstva, kde byla předána, podepsalo 273 obyvatel nejbližšího okolí továrny, což dokládáme kopii jejího textu i podpisových archů – počet signatářů petice zpracovatel účelově vůbec neuvedl. Je zřejmé, že převážná část obyvatel blízkého okolí vnímá továrnu i jejího současného majitele zásadně negativně a v každém případě odmítá její rozšíření, a to i v případě nějakých kompenzací. Vztah obyvatel okolí k továrně bude zcela jistě zřejmý i z obdržených vyjádření k dokumentaci záměru, stejně jako z počtu podpisů, podporujících toto naše vyjádření.

Významným faktorem oproti původní variantě z roku 2005 je skutečnost, že investor přehodnotil rozvoj své výroby a do nové haly nenavrhuje umístění lisů, ale chce zde soustředit pouze robotické a ruční

svařovací boxy – nepravdivé tvrzení, tato skutečnost byla obyvatelům okolí v době podpisu petice známa, byli seznámeni (nikoli investorem) s celým záměrem a neumístění nových lisů tedy není významným faktorem, který by změnil jejich rozhodnutí tento záměr bezpodmínečně odmítnout. Dále zmíněná údajná zlepšení proti původní variantě z roku 2005, tedy umístění vykládky surovin a šrotového hospodářství uvnitř haly byly v záměru z roku 2005 obsaženy rovněž, stejně tak původní záměr obsahoval zmíněný protihlukový val, dokonce více než dvojnásobné výšky, než je nyní uvedená nikoli skutečně navrhovaná, nýbrž maximální. K dalším, evidentně účelovým a nepravdivým tvrzením v tomto odstavci se odkazujeme na výše uvedený zdůvodněný výčet, v čem je předkládaný záměr ještě prokazatelně horší, než – v procesu EIA zamítnutý – záměr předchozí.

Celá kapitola *Narušení faktorů pohody* je kombinací účelových a nepravdivých tvrzení a svědčí pouze o tom, že se zpracovatel skutečnými vlivy na obyvatele okolí a jejich vnímáním nezabýval a mezi obyvateli okolí je vůbec nezjišťoval. Dokladovat alespoň pohledové oddělení továrny od obytné zástavby fotografií pořízenou od továrny by možná dávalo smysl, pokud by byl posuzován vliv rodinných domů na továrnu, v tomto případě je naprosto irelevantní a neprokazuje vůbec nic. Hala výšky 17,5 metru není současnou vegetací převážně listnatých stromů, které jsou samozřejmě od podzimu do jara bez listů, oddělena téměř vůbec, což dokládáme na přiložených fotografiích, pořízených z rodinných domů v okolí továrny. Navrhovaný val zanedbatelné výšky osazený malým množstvím nízké zeleně v poměru k výšce hal a výškovým poměrům v lokalitě na této situaci nic podstatného nezmění a rozhodně výrazně nezakryje pohled na nové objekty, jak je v dokumentaci opět účelově a nepravdivě tvrzeno. Některé věty, evidentně okopírované z dokumentace předchozího záměru, pak vůbec nedávají smysl, např. *Z hlediska obyvatel nejbližších obytných domků mohl být původně provoz vnímán rušivě především z hlediska hluku, než byla provedena opatření, která jsou v území zřetelná (oprava vrat, vysazená zeleň, v současnosti funkční ochrana, v současnosti realizovaná protihluková stěna u šrotiště, který mohla být vnímána jako rušivý prvek*. Dále jsou zde zkopírovány části textu dokumentace původního záměru hovořící o 2. a 3. etapě a hale č. 3, např. *Hlavní protihlukovou funkci v tomto směru přinese zřízení dopravně manipulačního koridoru a přemístění nakládky šrotu do haly č. 2 (ve 3. etapě do haly č. 3), které přinese podstatné zlepšení stavu po dokončení 2. etapy (odstínění šrotového hospodářství další halou, která výrazně tlumí hluk)*, ačkoli současný záměr není etapizován a hala č. 3 v něm vůbec neexistuje. Je zjevné, že zpracovatel se touto problematikou vůbec nezabýval a soustředil se jen na obhajování záměru a zdůrazňování převážně neexistujících výhod oproti minulému záměru, přitom ovšem z minulého záměru okopíroval celé pasáže, aniž by je dal do souladu se záměrem současným.

Argumentace „*odstíněním největšího zdroje hluku pro nejbližší obytnou zástavbu na jižní straně, tj. haly s lisy, novou halou, kde bude sklad a svařovna aj.*“ svědčí o nekompetenci zpracovatele, stejně jako neschopnosti udržet alespoň základní konzistenci dokumentace, kdy hluková studie naopak uvádí, že po realizaci záměru se hluk v noci v obytné zástavbě na jižní straně areálu zvýší. Tato argumentace je naprosto nesmyslná už jen proto, že hluk v hale navrhované svařovny, která má údajně stínit, je dle přiložené hlukové studie pouze o 2 dB nižší než v hale současné lisovny (80/81 oproti 82/83 dB střecha/fasáda), kterou má stínit. Venkovní akustický výkon střechy nové svařovny je pak dokonce vyšší, než současné lisovny (84,3 oproti 84 dB). Je zřejmé, že plánovaná svařovna produkuje stejný nebo o velmi málo nižší hluk než současná lisovna, zatímco samotné přiblížení zdroje hluku o polovinu a více než 70 metrů k obytné zástavbě způsobí nutně zvýšení hluku v této obytné zástavbě. V případě bodových zdrojů hluku znamená toto přiblížení zvýšení hluku o 4-6 dB, v případě plošných zdrojů, které pro hluk z průmyslu hluková studie převážně uvažuje, je to ještě výrazně více a navýšení může činit až 10-12 dB. Přesnější čísla je třeba určit výpočty, které nelze pro nedostatečnost dodané dokumentace provést, nicméně už tyto odhady dále zpochybňují závěry hlukové studie. Lze naopak oprávněně

předpokládat, že v rozporu s tvrzeními v dokumentaci dojde ke zvýšení hlukové zátěže v naprosté většině obytné zástavby v okolí závodu.

Není pravda že *ovlivnění mikroklimatu bude nízké* nebo dokonce příznivé, záměr předpokládá zastavění více než 1,5 hektaru převážně zelených ploch halami a komunikacemi.

V dokumentaci je zmíněn výskyt silně ohroženého druhu ještěřky obecné *Lacerta agilis*. Jako obyvatelé okolí zde tento druh běžně pozorujeme na zahradách a v okolí svých domů v sousedství areálu a zatravněné plochy, na které je plánován záměr rozšíření. Současný porost a způsob (ne)využívání plochy záměru je pro tento druh ideálním biotopem, nejraději se zdržuje na teplých, sluncem ozářených travnatých svazích, což je přesná specifikace plochy záměru. Je nepravděpodobné, že by se při jejím zjištění v blíže neurčeném „*těsném sousedství dotčeného území*“, stejně jako běžném výskytu v obytné zástavbě na jižní straně areálu, na zatravněné ploše záměru nevyskytovala. To, že údajně nebyla při průzkumu na této ploše zjištěna, rozhodně neopravňuje tvrdit, že *lze vyloučit, že by mohlo dojít k přímému zásahu do populace tohoto druhu*. Pouhým pozorováním také nemohla být vyloučena přítomnost nakladených vajec, která samice tohoto druhu zahrabává do země na slunných místech a nijak o ně dále nepečuje. Dalším silně ohroženým druhem, který je na zahradách v sousedství záměru pravidelně pozorován, je slepýš křehký *Anguis fragilis*.

Ovlivnění krajinného rázu, jeho kulturní a historické charakteristiky jsou přijatelné, navržena stavba harmonizuje se stávající stavbou i s konfigurací a uspořádáním vzhledem k širšímu krajinnému celku je naprosto nehorázné tvrzení, které zcela pomíjí obytnou okolní zástavbu. Záměr představuje výstavbu továrních hal o celkové rozloze téměř 19.000 m² (dva hektary) a výšce dosahující 17,5 metru, které mají být umístěny v otevřeném prostoru a pohledově na krátkou vzdálenost (od cca 50ti metrů) přímo komunikují s rozlehlou obytnou zástavbou rodinných domů, a to jak jižně, tak i západně od stávajícího areálu. Jedná se o významné narušení harmonického měřítka a vztahů v krajině ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v aktuálním znění a dále o významný zásah do estetiky území s dopadem na kvalitu života v přilehlém obytném území. Tyto negativní vlivy již byly do území vneseny stávajícím areálem investora a další rozsáhlá výstavba bude mít za důsledek významné prohloubení tohoto vlivu.

Celkově lze konstatovat, že negativní vlivy záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví jsou malé, nemohou negativně ovlivnit zdravotní stav obyvatelstva v okolí záměru a jsou převáženy o významný pozitivní vliv v oblasti sociálně ekonomických vlivů – nepodložené a nepravdivé tvrzení, jak prokazujeme v mnoha dalších bodech tohoto vyjádření a jak bude Krajskému úřadu zřejmé i z obdržených vyjádření obyvatel okolí, kteří jsou záměrem zděšeni a lze bez přehánění říci, že k negativním vlivům na psychickou pohodu obyvatelstva došlo již zveřejněním tohoto záměru. Zmíněný *významný pozitivní vliv v oblasti sociálně ekonomických vlivů* je naopak v dané lokalitě nevýznamný, Praha a její okolí vykazují zanedbatelnou nezaměstnanost a již nyní má investor problémy s náborem zaměstnanců. Ty řeší zaměstnáváním agenturních pracovníků, což je naopak negativní sociální vliv, který se projevuje narušením veřejného pořádku v mnoha městech a záměr zvyšuje jeho rizika pro město Úvaly.

Posouzení vlivů hluku se v dokumentaci omezuje pouze na zhodnocení dodržení hygienických limitů pro hluk. Hygienický limit ovšem nemá žádnou přímou souvislost s rušením (obtěžováním) hlukem, ani jeho dodržení nezaručuje, že k rušení hlukem nedochází. Je naopak prokázáno, a to jak průzkumem, tak vyjádřeními k předchozímu i současnému záměru, stejně jako dlouhodobými stížnostmi po celou dobu provozu včetně přiložené petice, že továrna je zdrojem zásadního obtěžování okolí rušivým hlukem. Tím je také dále prokázán rozpor s regulativy územního plánu, kdy současná ani plánovaná stavba nejsou nerušící výrobou. O žádné z těchto, velmi zásadních skutečností se předložená dokumentace nezmiňuje a tyto vlivy v ní nebyly řádně posouzeny.

Jak jsme prokázali v předchozím textu našeho vyjádření, zhodnocení vlivů na obyvatelstvo jako *nevýznamného* a na hmotný majetek dokonce nulového (*žádný vliv, bez vlivu*) jsou účelová, nepravdivá a nepodložená tvrzení, která ukazují, že se zpracovatel těmito vlivy řádně nezabýval a neposoudil je, stejně tak o neobjektivitě zpracovatele, který se namísto řádného posouzení jen snaží vyjít vstříc zájmům investora.

Nepředpokládá se žádný vliv na rekreační využití krajiny – opět zcela účelové a nepodložené tvrzení. S výjimkou této továrny, která je již jen velikostí naprosto mimo měřítka okolní krajiny a její zástavby, je okolní krajina využívání především k obytným a rekreačním účelům. Je charakterizována bezprostřední blízkostí rekreační oblasti Klánovického lesa, významné rekreační využití mají i rozměrné zahrady rodinných domů v okolí, jejichž obyvatelé si právě pro tyto účely pořizovali dostatečně velké pozemky. Rekreační funkce zahrad bude dalším přiblížením této obrovské cizorodé stavby a jejími negativními vlivy významně narušena, ne-li přímo znemožněna. Žádné účinné oddělení těchto zcela nekompatibilních zástaveb, tedy obrovského podniku těžké strojírenské výroby a drobné obytné zástavby, není v záměru naplánováno, val zanedbatelné výšky za něj rozhodně nelze považovat, ačkoli to dokumentace opakovaně a evidentně nepravdivě tvrdí.

Pro realizaci stavebních prací budou jako stavební stroje používány běžně používané stavební stroje a nástroje – jedná se o běžnou stavební činnost prováděnou obvyklými technologiemi, které významně neovlivní životní prostředí v blízkém okolí – opět nepravdivé tvrzení. Jedná se o stavbu nových výrobních hal výměry větší než jeden hektar a velké výšky a objemu, a přesun a hutnění zeminy v objemu cca 12.000 m³. Areál staveniště je navíc významně převýšen nad okolní obytnou zástavbou hlavně na jižní straně, stavební práce zásadně negativně ovlivní hlukem i prašností životní prostředí obyvatel okolní zástavby a naprosto znemožní využívání rekreační funkce zahrad prakticky po celou dobu výstavby včetně víkendů. Doba výstavby záměru pak není v dokumentaci vůbec uvedena, kromě vágního tvrzení, že *Provoz zdroje hluku v rámci stavby lze předpokládat, vzhledem k její velikosti, jako střednědobý v řádu měsíců*. To je dále zhoršeno tím, že hluk při stavbě bude velmi pravděpodobně překračovat povolené hlukové limity, jak dokládáme níže.

Dle vyjádření Odboru životního prostředí KÚ Stč. Kraje, které je přílohou dokumentace, území záměru zasahuje do nadregionálního koridoru Vidrholec K68 (NK67), který je nezastavitelný. Ve skutečnosti má investor již v současné době v tomto koridoru umístěny stavby retenční nádrže a příjezdové cesty. Již současným areálem investora je navíc funkce tohoto koridoru prakticky znemožněna jeho zaplacením, tato situace zůstane nezměněna i po realizaci záměru.

Hodnocení vlivů na veřejné zdraví (HVVZ) správně popisuje situaci obtěžování hlukem, ke které zde provozem továrny prokazatelně dochází. Zmiňuje i vyšší obtěžování hlukem kolísavé intenzity nebo hlukem přerušovaným. Jak vyplývá z doložených měření v pracovním prostředí, to je přesně případ tohoto provozu s proměnným (impulzním) charakterem hluku s vysokými okamžitými špičkovými hodnotami, který je zdrojem rušení a obtěžování okolí. To platí prakticky stejně pro provoz lysovny i svařovny. Byly naměřeny špičkové hodnoty až $L_{Cpeak}=115,6$ dB při $L_{Aeq}=81,9$ dB, tj. špičková hodnota o 33,7 dB vyšší než ekvivalentní hladina, což dokládají přiložené protokoly měření hluku. Tento charakter hluku se bude pochopitelně šířit i do obytné zástavby v okolí, kde lze i při dodržení hygienického limitu 40 dB očekávat špičkové hodnoty hluku vyšší než 70 dB, které jsou jednoznačně a prokazatelně obtěžující a rušící. Přestože dokumentace tyto negativní vlivy zmiňuje, jejich přítomnost nebyla vůbec zjišťována a jejich dopady nebyly posouzeny.

Ze špičkových hodnot hluku více než 30 dB nad ekvivalentní hladinou dále vyplývá, že provozem záměru bude docházet k rušení spánku obyvatel okolní obytné zástavby, a to i uvnitř staveb za

uzavřenými okny: *Při přerušovaném hluku narůstá rušení spánku s maximální hladinou hluku. I při nízké ekvivalentní hladině akustického tlaku ovlivňuje spánek již malý počet hlukových událostí s vyšší hladinou akustického tlaku. Podle hlukové směrnice WHO z roku 2009 je prahová hladina expozice pro zvýšení frekvence samovolných pohybů během spánku a pro narušení spánkového rytmu 32 dB, resp. 35 dB maximální hladiny hluku L_{Amax} uvnitř ložnice.* V teplém letním období, kdy bude potřebné větrání rodinných domů zajišťováno otevřením oken, bude tato situace samozřejmě významně horší. Toto riziko HVVZ popisuje, opět však jeho přítomnost nezjišťuje a jeho vlivy neposuzuje.

Ačkoli je opakovaně zmiňována subjektivita obtěžování hlukem, v rámci zpracování HVVZ ani jiné části dokumentace nebylo zjišťováno, jaká je skutečná míra obtěžování obyvatel okolí hlukem z továrny a jak jsou továrna a její provoz obyvateli okolí ve skutečnosti vnímány. Toto vnímání je zásadně negativní, jak bylo prokázáno výsledky ankety provedené v procesu EIA posuzování předchozího záměru, z něhož citujeme: *Jeho výsledky jednoznačně dokládají významně rušivý vliv stávajícího areálu ESSA Czech spol. s r.o. - 64,9 – 70,3 % respondentů se vyjádřilo, že stávající areál je ruší či silně ruší a že si nepřejí rozšíření dalších aktivit společnosti ESSA CZECH spol. s r.o. v lokalitě. Ve výše uvedených hodnotách jsou zahrnuti všichni respondenti, tedy i ti z větší vzdálenosti od areálu. Kdyby se zohlednili pouze odpovědi respondentů, kteří sousední s areálem, bylo by narušení faktorů pohody ještě markantnější. Že toto rušení a vnímání továrny obyvateli okolí stále trvá dokládáme peticí, ve které převážná většina obyvatel okolí vyslovuje bezpodmínečný nesouhlas s jejím dalším rozšířením, a to i v případě kompenzací. Ani tyto vlivy zpracovatel dokumentace nezjišťoval, nevyhodnotil a neposoudil.*

Jak je správně uvedeno, závěr HVVZ je platný za předpokladu platnosti poskytnutých výchozích podkladů. Jak je podrobně popsáno a prokázáno v řadě dalších bodů, předložená hluková studie a její závěry jsou z mnoha důvodů nedůvěryhodné, proto jsou i závěry HVVZ z hlediska negativních vlivů hluku neprůkazné.

Rozptylová studie nepočítá s vlivem studených startů automobilů, při kterých je produkováno několikanásobně vyšší množství emisí než při průjezdu vozidla zahřátého na provozní teplotu. To bude případ téměř všech průjezdů osobních automobilů areálem, kdy dojde k odstavení na dobu směny a následnému studenému odjezdu. Tento vliv bude výrazně zhoršen kumulativním efektem při výměně směn, kdy bude v krátkém časovém intervalu odjíždět podstatná část zaparkovaných (studených) osobních vozidel zaměstnanců. Studené starty se týkají také všech nákladních automobilů, které stráví v areálu delší dobu. Tyto vlivy pak budou ještě horší v zimním období, dá se předpokládat i běh naprázdno při odmrazování vozidel na parkovišti před odjezdem. Tyto zvýšené emise ze studených startů se pak projeví nejen v areálu, ale i na silnici II/101, která je jediným napojením na veřejnou silniční síť. Vliv těchto zvýšených emisí není v rozptylové studii ani jinde v dokumentaci uveden ani posouzen a je možné, že bude i několikanásobně vyšší než vlivy z provozu osobní dopravy v dokumentaci uvedené.

3. Výhrady k hlukové studii

K dokumentaci není doložen zmíněný Protokol č. 122981/2015, ZÚ ssv ÚnL, tedy jeden ze základních podkladů a zdrojů vstupních dat hlukové studie. Z neověřené kopie, kterou se nám podařilo získat vyplývá, že měření nezahrnovalo žádný měřicí bod v obytné zástavbě na jižní straně, což je směr, kterým je plánováno rozšíření. Protokol dále nezmiňuje žádné hlučné činnosti ve venkovním prostoru, které v okolí haly běžně probíhají (nakládka, vykládka, manipulace s plechovými kontejnery), v době měření tedy velmi pravděpodobně neprobíhaly. Uvedenými měřeními zdroji hluku byly pouze lisy a

svařovací buňky, nikoli další zdroje hluku z provozu továrny. Jako příklad lze uvést vytápěcí jednotky, které byly v době měření s největší pravděpodobností v provozu, kdy venkovní teploty v době měření dosahovaly jen několik desetin stupně nad bodem mrazu. Tento další hluk z areálu továrny byl pak nejspíš započten do hluku pozadí, namísto hluku továrny. Hodnoty hluku u jednotlivých rodinných domů jsou pak vypočtené, nikoli naměřené.

Metoda, kdy byl výpočetní model kalibrován podle výsledků měření ve vnitřním a venkovním prostoru, která neprobíhala současně, nedává záruku srovnatelnosti a správnosti výsledků. Použitá měření od sebe dělí téměř tři roky, kdy ještě investor (i v této dokumentaci) sám uvádí, že v mezidobí provedl opatření pro snížení hluku. Výsledky těchto měření tedy nelze přímo srovnávat, respektive na základě jejich srovnání kalibrovat výpočetní model. Podmínky měření, především ve vnitřním prostoru, jsou nespécifikované, toto měření bylo navíc provedeno pro zcela jiný účel kategorizace pracovišť. Zcela pominut je pak hluk činností ve venkovním prostoru haly, navíc nepravidelných a v měřeních také nespécifikovaných. Jedná se například o manipulaci s plechovými kontejnery na výrobky a šrot, doprava v areálu a další činnosti, které ve venkovním prostoru běžně probíhají.

Hluková studie ani přiložené protokoly o měření hluku v pracovním prostředí, jejichž výsledky byly použity jako vstupní data pro hlukovou studii, žádným způsobem neprokazují, že změřené hodnoty hluku jsou maximální možné hodnoty hluku vznikající v provozu. Naopak, jedná se o jednorázová krátkodobá (30 minut) měření za blíže nespécifikovaných podmínek. Z podstatných podmínek, které mohou výsledky významně ovlivnit nejsou zmíněny například síla zpracovávaného plechu, souběh hluku více činností v hale, protokol neobsahuje ani grafické znázornění polohy měřících míst v hale. Z fotografií v protokolech je patrné, že vnitřní prostor haly je rozčleněn, nebyl prezentován a nejspíš ani vytvořen hodnověrný model hladin akustického tlaku ve vnitřním prostoru haly, což dále zpochybňuje použití těchto měření k určení výchozích hodnot akustického výkonu fasád a střeš pro výpočty šíření hluku do okolí. Z protokolů je také zřejmé, že investor (provozovatel) o měření věděl a sám nastavil provoz probíhající v hale v průběhu měření, mohl tedy podmínky měření snadno ovlivnit, například zastavením dalších hlučných činností, které v hale jinak běžně probíhají. To firma provádějící měření není schopna zjistit a v protokolech konkrétní provoz a činnosti ani dostatečně nepopsala, omezila se jen na konstatování, že měření bylo prováděno za „běžných pracovních podmínek“. Kromě absence modelu vnitřního hluku není ani zřejmé, jak byly z výsledků měření na pracovních místech odvozeny hodnoty hluku na vnitřní straně fasád a střeš a jak byla započítána nejistota měření +/- 2 dB. V tomto studiu uvádí pouze vágní konstatování, jako *předpoklad* $L_{1A} = 81 \text{ dB}$ u fasády haly. Možné chyby vyplývající z uvedených nesprávností a nejasností je možno demonstrovat například na významném vlivu síly zpracovávaného plechu na hluk. Z měření současné lisovny dodaných k procesu EIA předchozího záměru vyplývá, že zvýšení síly plechu z 0,8 na 1,8 mm navyšuje hluk až o 3,2 dB, přičemž maximální síla plechu zmiňovaná v dokumentaci je dokonce 2,2 mm. Z výše uvedeného vyplývá, že dokumentace ani hluková studie neprokazují, že skutečná úroveň hluku a jeho dopad na okolní obytnou zástavbu nebudou vyšší než uvedené.

Jako výchozí hladiny hluku pro novou halu svařovny jsou použity výsledky jediného měření, které navíc probíhalo ke zcela jiným účelům (kategorizace pracovišť) ve stávající svařovně. Ty rozhodně nelze použít jako přímé vstupy pro výpočet hluku v nové svařovně, už jen více než dvojnásobný počet strojů (nyní 20, nově až 53, údaje v dokumentaci se liší) v nové svařovně má za následek zvýšení hluku. Nejsou uvedeny typy a hlukové parametry nově přidaných strojů, dle nám dostupných informací se má jednat o použité stroje ze závodu investora v Letňanech, u kterých lze předpokládat vyšší hlučnost než u nových strojů nejmodernější konstrukce. Použitelnost výsledků tohoto měření jako vstupních hodnot výpočtů hlukové studie je zatížena stejnými nedostatky, rozvedenými již v předchozím odstavci, tj. především nespécifikováním činností, které v průběhu měření v hale probíhaly. Opět tedy nebylo

prokázáno, že vypočtený hluk je nejvyšší možný, naopak je možno oprávněně předpokládat, že hodnoty hluku emitované novou svařovnou do okolí, včetně dopadů na okolní obytnou zástavbu, budou vyšší než uvedené. Úkolem posuzování v procesu EIA je posouzení nejhorších možných vlivů záměru na životní prostředí, což evidentně nebylo provedeno.

Stejně neprůkazná metoda, jako pro lisovnu a svařovnu, byla použita i pro určení výchozích hodnot akustického tlaku pro objekty SO 23 a SO 24 (příjmový/výdejový terminál), kde byly použity výsledky měření Protokol č.9962/2019, ZÚ ssv ÚnL. Toto měření probíhalo ve venkovním prostoru při činnostech, které ani přibližně nereprezentují skutečný provoz, který bude v těch objektech probíhat. Největší a nejrušivější hluk jednoznačně způsobuje skládání (nikoli nakládání) plechových kontejnerů z vysokozdvizného vozíku na betonové podlahy případně na sebe navzájem a manipulace s nimi. Při tomto měření ovšem probíhalo jen skládání materiálu z kamiónu do haly na měkkých dřevěných paletách, které hluk při manipulaci výrazně tlumí a odvoz ze skladové haly do haly lisovny. Zcela opomenut pak byl hluk motorů kamiónů při příjezdu/odjezdu. Stejně jako v případě ostatních objektů lze tedy konstatovat, že vypočtené hodnoty hluku z těchto objektů jsou neprůkazné, podhodnocené a ve skutečnosti budou nejspíš podstatně vyšší. Tento hluk navíc svým charakterem (impulzní charakter s vysokými špičkami, skřípání při posunování plechových kontejnerů po betonové podlaze) velmi obtěžuje okolí, přesto je opláštění objektů SO 23 a SO 24 navrženo s ještě nižší neprůzvučností 25 dB, než je již tak nedostatečných 30 dB u ostatních hal.

Významným zdrojem hluku současného areálu, především v horkých letních a studených zimních měsících, je vzduchotechnika. Hluk VZT zařízení se šíří přímo do venkovního prostoru a jedná se převážně o zdroje bodové, s nepříznivými charakteristikami šíření hluku do okolí. Hluková studie neuvádí jejich výčet, hlukové parametry (akustický výkon), počet ani umístění. Namísto podrobného výpočtu šíření hluku z jednotlivých zdrojů, založeného na těchto chybějících vstupních datech, pak uvádí jen vágní tvrzení, že hluk těchto jednotek byl (nespecifikovaným způsobem) započítán do akustického výkonu střeš. Ty jsou v následných výpočtech uvažovány jako zdroje plošné, tedy s výrazně příznivější charakteristikou šíření hluku do okolí, než mají zdroje bodové. Jediné uvažované bodové zdroje jsou 4 fasádní sání a výtlaky VZT jednotek označené P 25 až P28, umístěné na nesespecifikovaných místech na východní fasádě. Jejich uvažovaný akustický výkon $L_{wa}=70$ dB je nízký, při koeficientu směrovosti 2 (umístění na ploše fasády = šíření hluku do poloprostoru) odpovídá ekvivalentní hladině $L_{Aeq}=62$ dB ve vzdálenosti 1 metr, přičemž v dokumentaci k předchozímu záměru bylo za stejných podmínek naměřeno 73,5 dB, tj. o více než 10 dB vyšší hodnota. Výše uvedené opět svědčí o tom, že ani hluk z vzduchotechniky nebyl podrobně zhodnocen za použití nejlepších dostupných postupů a jeho skutečné hodnoty lze očekávat vyšší.

Tvrzení hlukové studie, že *V modelových výpočtech bylo počítáno s maximálním provozem stacionárních zdrojů dle rozpisu viz tab. 4 včetně obslužné dopravy osobních a nákladních vozidel dle zkušeností a předpokladu investora* je vzhledem k výše uvedeným nedostatkům vstupních dat i použitých metod naprosto nepravdivé. Není nijak prokázáno, že by hluk z jednotlivých zdrojů byl kalkulován pro nejvyšší možné provozní hodnoty, dokonce to není v textu hlukové studie – kromě tohoto zhodnocení – ani uvedeno. Vypočtené výsledky expozice hluku v sousední obytné zástavbě jsou zjevně podhodnocené, což lze demonstrovat i na srovnání s dokumentací předchozího záměru. Při velmi podobných vstupních podmínkách, kdy hluk ve svařovně není významně nižší než hluk v lisovně, a naopak zásadně nižší uvažované neprůzvučnosti opláštění hal oproti předchozímu záměru (dříve 40 dB stěny a 35 dB zastřešení, nyní jen 30 dB oboje), jsou nyní vypočtené výsledky hluku v referenčních bodech v okolní obytné zástavbě dokonce nižší. Pro příklad, dokumentace předchozího záměru uvádí v referenčním bodě 5 hluk průmyslu generovaný továrnou v noci 35,3 dB, zatímco hluková studie aktuálního záměru tentýž údaj na stejném místě (RKB 14 – RD Slavičkova 1548, noc) 32,5 respektive

33,8 dB. Hodnoty jsou bez vlivu dopravy, takže tuto disproporci nelze vysvětlit nižší dopravní kapacitou nového záměru. Ještě větší nesrovnalosti se objevují ve výpočtech hluku ze současného areálu, který v mezichase nebyl předmětem podstatných změn, které by mohly tyto rozdíly vysvětlovat, naopak bylo instalováno podstatné množství nové technologie a tím se ještě pravděpodobně zvýšila kapacita výroby. V tomtéž referenčním bodě dokumentace přechozího záměru uvádí v referenčním bodě 5 současný celkový hluk generovaný továrnou v noci 36,7 dB, zatímco doplnění hlukové studie aktuálního záměru tentýž údaj na stejném místě (RKB 14 – RD Slavíčková 1548, provoz E) 29,9 respektive 31,7 dB. To je zásadní disproporce 5,0 – 6,8 dB, naprosto zpochybňující předloženou hlukovou studii, její závěry týkající se hlukových vlivů záměru, i všechny další závěry posuzování z toho odvozené.

Významné nesrovnalosti obsahuje i výpočet hluku při výstavbě. Model výpočtu hluku při výstavbě neodpovídá realitě, ve skutečnosti budou stavební stroje pracovat o více než 30 metrů blíže k obytné zástavbě na jihu, než je uvažováno. V těchto místech (jižní strana zemního valu) budou probíhat masivní přesuny zeminy (12.000 m³) při terénních úpravách, za použití nejhlučnějších mechanismů (bagry, nakladače, buldozery). Vzhledem k vypočteným hodnotám, které jsou se započtením uvedené nejistoty výpočtu +/- 1,5 dB pouze 2,5 dB pod hygienickým limitem 65 dB a fyzikálním charakteristikám šíření hluku lze naopak oprávněně předpokládat, že hygienické limity pro stavební činnost budou v nejbližší obytné zástavbě překročeny.

Na jižní straně proběhne masivní navážka, kterou bude nutno hutnit za použití těžkých vibračních mechanismů. Hluková studie s žádnými takovými ve výčtu stavební techniky nepočítá a riziko přenosu vibrací do okolních staveb neposuzuje. V dokumentaci samotné je pak bez jakéhokoli výpočtu nebo jiné kvantifikace konstatováno, že přenos vibrací do okolních staveb se nepředpokládá.

Vstupní hodnoty hluku ve výpočtech hlukové studie jsou zjevně nekonzistentní (výrazně nižší) s dokumentací předchozího záměru. V lisovně je nyní uvažována ekvivalentní hladina 83 dB u stěny haly, v měření dodaném k EIA 2002 to bylo u jižní stěny až 89,1 dB. Pod střechou nyní uvažováno pouze 82 dB, zatímco dokumentace předchozího záměru prokazovala až 86 dB.

Není uvedeno, jak byla určena vstupní data – vnitřní akustický tlak – pro skladové prostory, tj. východní část haly 1 (uvažováno 80 dB pod střechou, 77 dB u fasád) a západní část haly 2 (uvažováno 75 dB u střechy i fasád).

Je známým faktem, že hlučnost lisů se zvyšuje s jejich provozním opotřebením, což není v hlukové studii ani dokumentaci zmíněno ani zhodnoceno. Zkušenosti ve Škoda Auto Mladá Boleslav, kde byly tyto lisy dlouhodobě provozovány, ukazují zvýšení hlučnosti provozem opotřebovaných lisů značky Erfurt až o 15 dB. K tomu je třeba dodat, že lisy této značky použité jako hlavní lisovací linka v současné lisovně, byly vyrobeny již v 80. letech minulého století v bývalé NDR.

Hluková studie počítá s neprůzvučností pláště stávající haly 30 dB, včetně střechy, přičemž dokumentace předchozího záměru uvádí neprůzvučnost světlíků, i po provedených úpravách izolačním dvojsklem, pouze 24 dB.

Hluková studie nespecifikuje, jak byl vypočten hluk z dopravy v areálu, především provoz na novém parkovišti osobních automobilů po celé délce jižní strany nové haly, v bezprostřední blízkosti zástavby rodinných domů na jižní straně. Studie nekvantifikuje a neposuzuje kumulované vlivy, jako například hromadný příjezd/odjezd osobních automobilů při střídání směn nebo běh naprázdno při odmrazování automobilů zaměstnanců v zimním období. Ty budou zdrojem rušení blízké obytné zástavby a jejich dopad nebude významně omezen nízkým valem ani střídou zelení, do zástavby se bude hluk významně přenášet i odrazem o jižní fasádu nové haly.

4. Shrnutí

Předložený záměr má nepřijatelné negativní vlivy na životní prostředí v lokalitě, již tak výrazně zatížené současným areálem stejného investora. Zásadní důvody shrnujeme do těchto bodů, podrobně jsou pak vysvětleny, odůvodněny a prokázány v textu výše:

1. Protiprávnost umístění a provozu již současného závodu investora – rozpor s územním plánem, neposouzení v procesu EIA, protiprávnost vydaného kolaudačního rozhodnutí
2. Vydáním kladného stanoviska by došlo k dalšímu porušení zákona – z důvodu neposouzení současného závodu v procesu EIA nelze vydat žádné další povolující rozhodnutí ve věci této stavby, tedy ani rozhodnutí povolující její rozšíření, které je v záměru požadováno
3. Nepřijatelné obtěžování obyvatel okolní obytné zástavby hlukem, prokázané téměř 20 lety zkušeností s provozem závodu, které bude realizací záměru dále zhoršeno
4. Nepřijatelný zásah do převážně obytné a rekreační krajiny a narušení rekreačních funkcí okolních území (zahrad rodinných domů), poškozené již přítomností současného závodu investora, tyto dopady budou velikostí záměru ještě několikanásobně zvětšeny
5. Neúplnost, neprůkaznost a účelovost předložené dokumentace, která neposuzuje zásadní vlivy záměru, uvedené vlivy nerealisticky podhodnocuje a bagatelizuje
6. Rozpor záměru s územním plánem i základními zásadami urbanismu, záměrem několikanásobného rozšíření podniku těžké strojírenské výroby v těsném sousedství zástavby rodinných domů a jejich zahrad
7. Nepřijatelné zdravotní vlivy na faktory pohody obyvatel, prokázané zásadním odporem prakticky všech obyvatel okolí proti záměru, po téměř 20 letech zkušeností s provozem závodu i lhostejným přístupem vlastníka k obyvatelům okolí, zahrnující i poslední 3 roky stejného chování současného vlastníka, završeného záměrem několikanásobného rozšíření závodu
8. Realizací záměru by došlo k dalšímu znehodnocení nemovitostí v obytných zónách v okolí závodu
9. Předpoklad výskytu zvláště chráněných živočichů na ploše záměru

5. Návrh

Záměr má zásadně negativní vliv na životní prostředí, žádáme aby bylo vydáno negativní stanovisko EIA, že záměr nelze v daném území realizovat.

Pokud by záměr nebyl zamítnut již v tomto stádiu, žádáme úřad, aby vrátil dokumentaci oznamovateli a vyžádal si její dopracování a doplnění do stavu, kdy bude úplně, hodnověrně a prokazatelně postihovat všechny negativní vlivy záměru, jak je podrobně popsáno v textu toho vyjádření výše.

Za Nové Úvaly z.s., Slavičkova 1548, 250 82 Úvaly, IČO 26538369
a 263 podepsaných obyvatel okolí

Mgr. David Zapletal
předseda

Renáta Ryšavá
místopředseda

Bc. Jiří Mareš
člen výboru

Seznam příloh:

- Podpisové archy (15 ks) s podpisy 263 obyvatel okolí továrny Tawesco Automotive, kteří se připojují k tomuto vyjádření
- Zpráva o výsledcích šetření Veřejného ochránce práv, Sp.zn. 4200/2002/VOP/JC, ze dne 19.2.2004
- Stanovisko zpracovatele územního plánu Ing. Arch. Petra Durdíka zn. St/Úv/04 ze dne 28.11.2004
- Stanovisko MŽP ČR, č.j. 2683/OPVŽP/01, ze dne 1.8.2001
- Podnět Krajského úřadu Stč. kraje, č.j. 17662/01-Ob ke zrušení kolaudačního rozhodnutí, ze dne 23.10.2001
- Měsíčník Život Úval, číslo 3/2018, strana 6
- Petice – bezpodmínečný nesouhlas s rozšířením provozovny společnosti Tawesco Automotive s.r.o. v Úvalech, ze dne 18.6.2019, včetně podpisových archů s 273 podpisy
- Znalecký posudek znehodnocení nemovitostí na adrese Ebenová 1481, Úvaly z důvodu stavby lisovny
- Odborné vyjádření realitní kanceláře Honzík k hodnotě nemovitostí na adrese Muchova 1529, Úvaly po realizaci záměru
- Fotografie současného stavu závodu a okolí, ke dni 27.1.2020, 19 ks